

solution to companies accounting function by offering an outsourced virtual accounts department. Such organisations offer basic bookkeeping services by discussing the management information and reports that to organisation requires and making sure that they provide a fully tailored service [4].

There are only few firms in Ukraine that provide accounting outsourcing services, the most well-known are audit firms “Units Consulting Ltd.” and BDO Balance-Audit.

#### **List of literature resources:**

1. Presenting material of “Outsource costs in source growth” [Electronic resource] – Access mode: <http://www.outsourcinghubindia.com>
2. Clear answers for common questions. What Is Accounting Outsourcing by wiseGEEK [Electronic resource] – Access mode: <http://www.wisegeek.com/what-is-accounting-outsourcing.htm>
3. “Terms and Definitions” [Electronic resource] – Access mode: [ventureoutsource.com](http://ventureoutsource.com). Retrieved 2007-10-05.
4. Outsourced Accounting Services Online. “Department accounts” [Electronic resource] – Access mode: <http://www.accountsdo.com>

УДК 657.3

**Вовк М.О.,**

аспірант кафедри обліку підприємницької діяльності,  
ДВНЗ «Київський національний економічний  
університет імені Вадима Гетьмана»

### **КРИТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПІДГОТОВКИ ТА ПОДАННЯ ЗВІТНОСТІ ЗА СЕГМЕНТАМИ**

Фінансова звітність компанії надає широку уяву про діяльність компанії, незважаючи на те, наскільки така діяльність є диверсифікованою. Звітність за сегментами, в якій розкривається інформація про різні господарські та географічні напрями діяльності стає ефективним інструментом надання такої інформації.

Метою законодавчого регулювання подання фінансової звітності є гарантування надання достовірної інформації про результати діяльності та фінансовий стан господарюючого суб'єкта. Обізнані користувачі вважають, що такого роду інформація є найбільш цікавим елементом «пакету фінансових звітів», та вправне її використання може суттєво знизити ризики невизначеності різних видів діяльності підприємства. Багато західних наукових досліджень показало, що в умовах розвиненого фондового ринку прогнози діяльності компанії, які базувалися на інформації про звітні сегменти є більш точними, ніж

ті, що брали за свою основу консолідовану фінансову звітність [1, 2, 5]. Можна виділити три позитивні наслідки підготовки та презентації звітності за сегментами.

По-перше, такого роду звітність дозволяє краще оцінити минулі та спрогнозувати майбутні результати діяльності підприємства, що реалізується через: виявлення так званої «прихованої інформація», яка просто подана в агрегованому вигляді у консолідованій звітності; оцінку збільшення продуктивності різних географічних сегментів; ризики їх функціонування; перспективи розвитку різних господарських сегментів. По-друге, звітність за сегментами надає можливість більш точно порівняти результати діяльності з основними конкурентами, як малими підприємствами (які мають лише один напрямок господарської діяльності), так і високо диверсифікованими компаніями. Третьою перевагою звітності за сегментами є те, що вона може стати одним із засобів управлінського контролю з боку вищого управлінського персоналу над різними підрозділами підприємства.

Незважаючи на всі переваги підготовки та подання звітності за сегментами, існує ряд її недоліків. Взагалі їх можна поділити на дві категорії: 1) витрати, пов'язані з підготовкою та презентацією додатково інформації; 2) практичне застосування законодавства, щодо визначення звітних сегментів. Витрати, пов'язані з підготовкою та презентацією звітних сегментів загалом можна поділити на прямі (які прямо пов'язані з процесом підготування інформації) та непрямі (ті, що пов'язані по суті з інформацією, яка доступна широкому колу користувачів, в тому числі основним конкурентам, споживачам, постачальникам, кредиторам). Таким чином, звітність за сегментами є не тільки джерелом порівняння інформації з основними конкурентами, але і загрозою, і сигналом для них.

Проблеми практичного застосування законодавства щодо визначення звітних сегментів пов'язані з існуванням міжнародних та національних стандартів регулювання звітності за сегментами. Особливо гостро ця проблема постає, коли підприємство здійснює свою діяльність у різних країнах, з різним законодавчим полем [3,4].

Проведене дослідження дозволило зробити такі висновки:

1) хоча, на перший погляд недоліки підготовки та презентації звітності за сегментами переважають над її перевагами, ряд емпіричних досліджень показав протилежні результати;

2) метою звітності за сегментами є надання інформації про минулі результати діяльності різних напрямів підприємства, та можливості кращого прогнозування майбутніх грошових потоків, що загалом є сумісним з метою всього пакету фінансової звітності підприємства.

#### Література:

- 1) Balakrishnan R., Harris T.S. and Sen P.K. The predictive ability of geographic segment disclosures//Journal of Accounting Research. – 1990. – Autumn
- 2) Behn B.K., Nichols N.B., Street D.L. The predictive ability of geographic segment disclosures by US companies: SFAS № 131 vs SFAS № 14//Journal of Accounting Research. – 2002. – Vol.1
- 3) Edwards P., Smith R. Competitive Disadvantage and Voluntary Disclosures: The case of Segmental reporting/ P. Edwards, R. Smith//British Accounting review. – Vol 28 (1) – pp. 155 – 172
- 4) Emmanuel C., Garrod N. Segment reporting: International issues and Evidence// C. Emmanuel, N. Garrod. – 1992. – Prentice-Hall, Englewood Cliffs, New Jersey. – 170 p.
- 5) Herrmann D., Thomas W. An analysis of Segmental Disclosures under SFAS No 131 and SFAS No 14/ D. Herrmann, W. Thomas// Accounting Horizons (AAA). – Vol. 14 (3). – pp. 287 – 302

УДК 675.22

**Галещук С.М.,**  
аспірант кафедри обліку у виробничій сфері,  
Тернопільський національний економічний університет

### **ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВ ЩОДО ВІДОБРАЖЕННЯ ОПЕРАЦІЙ В ІНОЗЕМНІЙ ВАЛЮТІ**

Актуальність обраної теми диктується наявністю кількох альтернативних способів обліку валютних трансакцій, використання яких має різний вплив на фінансовий результат підприємства. Крім того, увага науковців та практиків до методики відображення операцій у іноземній валюті активізувалася у зв'язку з переходом частини вітчизняних підприємств на МСФЗ, які розширюють спектр способів обліку валютних операцій, що підкреслює важливість деталізації та конкретизації облікової політики підприємств.

Питаннями відображення у бухгалтерській звітності операцій у іноземній валюті присвячені праці науковців - Ю. Кузьмінського, С. Голова, І. Жиглей, І. Волкової. Дослідженнями облікової політики щодо валютних операцій займалися О. Михасик, Т. Демчук, Д. Чирка.

Згідно із Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», облікова політика – це сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для складання і подання фінансової звітності [1]. Кожне підприємство самостійно обирає певні методи та процедури оцінки та відображення операцій у фінансовій та управлінській